

מ"ת 31419/12/14 - שלמה טויטו, נחמן טויטו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט כרמי מוסק

20 מאי 2015

מ"ת 31419-12-14 מדינת ישראל נ' גבאי(עציר) ואח'

המבקשים	1. שלמה טויטו 2. נחמן טויטו ע"י ב"כ עו"ד אביחי חג'בי
נגד המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נועה עזרא

החלטה

1. לפני בקשת המבקשים שהוכתרה בכותרת "בקשה לעיון חוזר - יציאה ממעצר לשם השתתפות בחתונת האח".
2. בבקשה נאמר כי המבקשים עצורים עד לתום ההליכים בעניינם מזה כ-5.5 חודשים. ביום 1.6.15 עתיד אחיהם של המבקשים, עובדיה, להתחתן. לבקשה צורפה הזמנה לחתונה ועולה כי החתונה תתקיים ביום 1.6.15, החל מהשעה 19:30 באולמי "חי" באזור התעשייה תלפיות בירושלים.
3. לאור זאת, מתבקש בית המשפט לאפשר למבקשים להשתחרר ממעצרם ביום 1.6.15, החל מהשעה 13:00 ועד ליום 2.6.15, שעה 10:00.
4. המבקשים מציינים בבקשה כי זו מוגשת לבית משפט זה הואיל ועניינם במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים נדון בבית משפט זה.
5. המשיבה מתנגדת לבקשה ובמסגרת התנגדותה העלתה מספר טענות, הכל כפי שיפורט בהמשך.
6. ראשית לכל, יש ליתן את הדעת להחלטת בית המשפט העליון בעניינם של המבקשים במסגרת בש"פ 700/15, כאשר בית המשפט העליון הורה כי המבקשים יעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם בעקבות כתב האישום שהוגש נגדם בהליך זה. בית המשפט העליון התייחס לכתב האישום שהוגש, המייחס למבקשים ולאדם נוסף עבירות של הצתה, התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים, השחתת פני מקרקעין, והכל כמבצעים בצוותא. עוד יוחסה למבקש 2 עבירה של הסתה לאלימות ולגזענות וכן עבירה של תמיכה בארגון טרור.

עמוד 1

7. מעובדות כתב האישום עולה, כי על פי המתואר בכתב האישום, המבקשים הגיעו לבית אביו של הנאשם האחר, קשרו קשר להצית את בית הספר הדו-לשוני בעיר, בו לומדים ערבים ויהודים ביחד, ולרסס בו כתובות נאצה. על פי הנטען בכתב האישום, הדבר נעשה על רקע פעילותם של השלושה במסגרת ארגון להב"ה - למניעת התבוללות בארץ הקודש. לשם כך ביצעו השלושה באותו ערב סיור מקדים בשטח בית הספר, ובשעות הערב של היום למחרת הצטיידו בבקבוקי פלסטיק ריקים ונסעו לתחנת הדלק, שם מילא הנאשם האחר את הבקבוקים בבנזין, כאשר המבקשים ממתנים לו מחוץ לתחנת הדלק. לאחר מכן שבו השלושה לבית אביו של הנאשם האחר והצטיידו במצת, מיכל תרסיס צבע שחור וכן שקיות ניילון לעטות על נעליהם כדי שלא ייוותרו במקום טביעות נעל. השלושה כיסו פניהם וידיהם וסיכמו כי המבקש 1 והאחר הם אלה שישפכו את הבנזין ויציתו את האש, בעוד המבקש 2 ירסס את כתובות הנאצה. השלושה הגיעו למקום, המבקש 1 והאחר התפרצו לבית הספר ושפכו בנזין בכיתות. לאחר מכן הצית האחר אש בכיתות, דבר שגרם לנזקים שונים בבית הספר. באותה עת ריסס המבקש 2 כתובות נאצה שונות על קירות בית הספר בהן נכתב "מוות לערבים", "כהנא צדק", "אין דו קיום עם סרטן" ו"די להתבוללות". לאחר הצתת האש נמלטו המבקשים והאחר מהמקום. עוד נאמר כי במהלך התקופה המדוברת הפעיל המבקש 2 עמוד ברשת הפייסבוק בו פרסם תכנים המסיתים לאלימות ולגזענות וכן סמלים של ארגון טרור.

8. מהחלטת בית המשפט העליון עולה, כי למעשה על מרבית העובדות נשוא כתב האישום, ובכל מקרה לעובדות העיקריות, לא הייתה מחלוקת בדבר קיום ראיות לכאורה.

9. לפיכך נקבע, הן בהחלטות בית המשפט המחוזי והן בהחלטת בית המשפט העליון, כי קמה חזקת מסוכנות ועילת מעצר. בית המשפט העליון העיר, כי כבר במקרים אחרים נקבע שכאשר מדובר באירועים המבוצעים על רקע אידיאולוגי או כי כאשר מדובר במעורבות במספר אירועים נפרדים, לא בנקל יורה בית המשפט על שחרור לחלופת מעצר.

10. בהמשך ההחלטה קבע בית המשפט העליון, כי בעניינם של המבקשים מדובר בהמלצה שלילית של שירות המבחן, כאשר בשני תסקירים הביע שירות המבחן את דעתו לפיה לא ניתן לשחרר את המבקשים לחלופת מעצר, לאור המסוכנות הנשקפת מהם והחשש כי לא יקיימו אחר תנאי השחרור. יוער בהקשר זה, כי תחילה הוצעה חלופת מעצר בבית הורי המבקשים, חלופה שנפסלה על ידי שירות המבחן. בית המשפט המחוזי ביקש משירות המבחן לערוך תסקיר מעצר נוסף, לבחון את מסוכנות המבקשים וכן חלופה אפשרית אחרת, אולם גם כאן היה שירות המבחן בדעה כי לאור המסוכנות הנשקפת מהמבקשים, אין מקום לבוא בהמלצה בעניינם.

11. בית המשפט העליון סבר, כי אמנם אין בית המשפט מחויב לאמץ את המלצות שירות המבחן בכל מקרה ומקרה, אולם סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה רק באופן חריג ובמקרים כבדי-משקל המצדיקים זאת. בהקשר זה הפנה בית המשפט העליון לאמור בתסקיר השני של שירות המבחן, שמצא כי נוכח מכלול הנסיבות, ובראשן מאפייניהם האישים של המבקשים, לא ניתן להמליץ על שחרורם. לפיכך נקבע, כי לאור חומרת העבירות המיוחסות למבקשים, שעה שאין זו הסתבכותם הראשונה בפלילים, והמסוכנות הרבה הטמונה בעבירות אלו, אין מקום להורות על שחרור המבקשים לחלופת מעצר שנשללה על ידי שירות המבחן, ואין בחלופה זו כדי לנטרל את הסיכון הנשקף מהמבקשים. בית המשפט העליון הוסיף וקבע, כי אינו רואה מקום לקבוע מסמרות כך שאין חלופת מעצר שתמנע את

הסיכון הנשקף מהמבקשים וכי הכרעתו מוגבלת לחלופות המעצר הקונקרטיות שנבחנו.

12. במהלך הדיון לפני הפנתה המשיבה להחלטת בית המשפט העליון וכן למפורט בתסקירי המעצר שהוגשו לבית המשפט המחוזי. באת כוח המשיבה טענה, כי הדברים מדברים בעד עצמם ונוכח המסוכנות הרבה העולה מהמבקשים לא ניתן לשקול שחרורם, ולו לפרק זמן קצר.

13. עוד הדגישה באת כוח המשיבה, כי המבקשים הודו בכתב אישום במסגרת הסדר טיעון, הורשעו והם ממתינים לטיעונים לעונש הקבועים לסוף חודש יוני, ומכאן שלא עומדת להם יותר חזקת החפות והחשש להימלטות מאימת הדין הולכת וגוברת.

14. באת כוח המשיבה הפנתה לפסיקה, לפיה במקרים דומים יש לבחון ליווי מאובטח לחתונה, דהיינו ליווי של אנשי שב"ס.

15. באת כוח המשיבה הפנתה גם לפסיקה, שקבעה בעבר כי במקרים דומים על בית המשפט לשקול את נהלי השב"ס וכך גם את התנהלות המבקשים במסגרת מעצרם, שכן התנהלות זו היא חלק בלתי נפרד מנהלי השב"ס. בהקשר זה הפנתה באת כוח המשיבה לאירועים שונים שהתרחשו במהלך מעצרם של המבקשים, לרבות עימותים עם איש שב"ס ובעקבות כך הוגשה תלונה.

16. באת כוח המשיבה הגישה לעיוני את פקודות השב"ס הנוגעות לעניין והפנתה לפקודה 4.40.01 בה מפורטים הקריטריונים שיש להתחשב בהם עת מוגשת בקשה דומה לזו המונחת לפניי. אנשי השב"ס הם אלה הבוחנים את אותם קריטריונים כאשר בדרך כלל הבקשה מופנית לאנשי השב"ס, אלא שבמקרה זה פנו המבקשים לבית המשפט. באת כוח המשיבה הפנתה לפסיקה המורה, כי גם במקרה שכזה על בית המשפט לבחון את נהלי השב"ס ולהביאם בחשבון.

17. באת כוח המשיבה ציינה, כי המשיבה שקלה אפשרות שהמבקשים ייצאו למספר שעות לחתונת האח בליווי אנשי שב"ס ועל כן נעשתה פנייה לשב"ס כדי שישקלו עניין זה. העניין נבחן על ידי אנשי השב"ס, ובהתאם לסעיף 7.1 לנהלים, הנוגע לאופן תפקוד האסיר, נמסר על ידי גורמי השב"ס כי המבקשים הפרו את הסדר והמשמעת במספר הזדמנויות במהלך מעצרם, כפי שפורט בפרוטוקול הדיון ובתגובת השב"ס.

18. בא כוח המבקשים טען, כי על פי פסיקה אותה הציג לבית המשפט, גם בשלב המעצר עד תום ההליכים נעטרו בתי המשפט לבקשות דומות ואיפשרו למי שעצור עד תום ההליכים לצאת לאירועים כגון חתונות של קרוב משפחה מדרג ראשון בתנאים שנקבעו על ידי בית המשפט.

19. עוד טען, כי הבקשה היא לאפשר למבקשים לצאת לחתונה בליווי ערבים שהתייצבו לדיון, ומכך עולה שאין לפניי בקשה לכך שהמבקשים ייצאו לחתונה בליווי אנשי השב"ס.

20. לאחר שבחנתי את הדברים, הגעתי למסקנה, בפרט לאור האמור בתסקירי שירות המבחן, דהיינו המסוכנות הנשקפת מהמבקשים, הרקע לביצוע העבירות, העובדה כי אין זו הסתבכותם הראשונה ולאור השלב בו נמצא ההליך בעניינם, כי לא ניתן להיעתר לבקשה, וזאת בשל החשש כי יפרו את התנאים, הן בעת שיהיו משוחררים והן באשר לסיכון שלא ישובו לבית המעצר. יש להפנות פעם נוספת לתסקירי המעצר שערך שירות המבחן בעניינם של המבקשים. לטעמי מדובר בתסקירים שליליים, המעידים על מסוכנות, חוסר יכולת לעמוד בתנאים ובגבולות ובסיכון לביצוע חוזר של עבירות דוגמת אלה נשוא כתב האישום. יש לזכור, כי אנו מצויים בשלב בו המבקשים הודו במיוחס להם בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון, ועל כן לא עומדת להם יותר חזקת החפות.

21. זאת ועוד, כפי העולה מתגובת השב"ס גם בעת מעצרו אירעו תקריות שונות, דבר המעיד פעם נוספת על התנהלות המבקשים, מסוכנותם וחוסר יכולתם לעמוד בכללים ובגבולות.

22. סוף דבר, לאור כל האמור לעיל - הבקשה נדחית.

23. המזכירות תעביר העתק החלטה זו **בדחיפות** לצדדים.

ניתנה היום, ב' סיוון תשע"ה, 20 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט